

Magas követelmények

Marton Éva feladatokról, munkáról, tervekről

Noha a világhírű operaénekesnő, Marton Éva visszavonult, aktivitása, lelkesedése mit sem csökkent, továbbra is ugyanolyan nagy lendülettel foglalkozik zenével, énekoktatással, művészeti ügyekkel, szervezéssel. Mozdalmas és elismerésekben is bővelkedő évet tudhat maga mögött: január végén átvette a Színházművészeti Tagozat irányítását, születésnapját nagyszabású gálakoncerttel ünnepelték az Operaházban, decemberben pedig Prima Primissima lett, mindeközben pedig 2014-re meghirdették az I. Marton Éva Nemzetközi Énekversenyt.

– *Mire emlékszik a legszívesebben az elmúlt évből? 2013-ban melyek voltak a legemlékezetesebb pillanatok az Ön számára?*

– Tavaly igazán sok eseményben, élményben és örömben volt részem. Külön megtiszteltetés számomra, hogy az év elején átvehettem az MMA Színházművészeti Tagozatának a vezetését. A színházi világ sokszínű alkotóművészeinek – többek közt színészek, operaénekesek, balettművészek, rendezők, díszlet- és kosztümtervezők – nagyívű, kreatív elképzeléseinek összehangolása rendkívül érdekes és izgalmas, ám korántsem könnyű feladat, hiszen az elvárások magasak. Június 16-án egy rendkívül szép, magas színvonalú, számomra megtisztelő gálaesten ünnepelték meg a Magyar Állami Operaházban a hetvenedik születésnapomat. A Duna World közvetítésének köszönhetően a világ minden tájáról kaptam kedves és megható visszajelzéseket. Miután elértem a felső korhatárt, leadtam a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Énektanszékének vezetését, de mint kinevezett professor emerita a tanítást folytathatom. Novemberben megkaptam a Hazám-díj kitüntetést, decemberben pedig a Prima Primissima díjat a zene kategóriában.

– *Mit tett és mit tehet még az elkövetkező években az MMA a színházművészet területén. Mint tagozatvezetőnek milyen elképzelései vannak arról, hogy az MMA hogyan segítheti legjobban a magyar előadóművészeket és előadó-művészetet?*

– Erre csak kiterjedten, hosszan lehetne válaszolni. Ezért most csak néhány elképzelést említenék. Így például: a megfelelő tematikájú pályázatok kiírását, a civil szervezetek beemelését a tagozat körébe és munkájuk támogatását, a felkészülést a székfoglalókra, a Vigadó megnyitását és beüzemelését, valamint az őszi konferencia előkészületeit.

– *Hol tart az Ön nevével fémjelzett nemzetközi énekverseny szervezése? Milyen várakozással néz a verseny elé?*

– Az énekverseny előkészítése teljes gőzzel folyik. A Liszt Ferenc Zeneakadémia kommunikációs csapata és a szervezésre felkért munkatársak már eddig is sokat tettek azért, hogy megfelelő színvonalú versennyel tudjuk erről az oldaláról is bemutatni hazánkat. Őszintén szólva, nagyon bízom abban, hogy a befektetett munka és a nevémmel fémjelzett énekverseny sok fiatal énekest fog Budapestre „csalogatni”, a világ minden tájáról.

– *Hogyan látja a magyar előadóművészek helyzetét, különösen az operaénekesekét?*

– Változatlanul csak azt tudom mondani, hogy megfelelő felkészülés és hozzáállás nélkül nem lehet megfelelő színvonalú előadásokat létrehozni és ezeket hosszú távon a kívánt szinten tartani. Csak folyamatos és becsületes munkával lehet sikereket elérni. Nem mindenkinek adatik meg, hogy a világot jelentő deszkákra állhasson, és ott is maradjon, de hogy ezt valóban kiérdemelje, mindennap keményen meg kell dolgoznia. Továbbra is szükségesnek tartom, hogy egy operastúdióval – a Magyar Állami Operaház és a Zeneakadémia közös szervezésében – megfelelő posztgraduális képzés keretében a jelenlegi fiatal és a jövőendő énekes nemzedéket felkészítsük erre a szép pályára.

– *Magyar viszonylatban milyen változásokat látna szívesen az opera műfajában?*

– Az alapvető feladat az lenne, hogy a rendelkezésre álló kerethez megfelelő repertoárt kellene kialakítani, és ezt ki kellene egészíteni néhány kortárs vagy úgynevezett „elfeledett” darabbal. Tradicionális darabok esetén csak azokat választanám, amelyek a társulat állományával kellő szinten valósíthatók meg. Keresném a kapcsolatot a külföldi – kezdetben a hozzánk közel fekvő – színházakkal megfelelő együttműködésre, így például bizonyos produciók közös megvalósítására vagy egyes művek cseréjére.

Marton Éva drámai szoprán

1962–68 Tanulmányok a Liszt Ferenc Zeneakadémián, Budapesten • 1968 Semaha királynőjeként bemutatkozik a Magyar Állami Operaházban Rimszkij-Korszakov *Az aranykakas* c. operájában • 1972 Frankfurter Opera; Maggio Musicale Fiorentino • 1973 Bécsi Állami Operaház • 1974 Bajor Állami Operaház, München • 1976 Metropolitan Opera • 1977 Hamburgi Állami Operaház; San Franciscó-i Operaház; Bayreuthi Ünnepi Játékok • 1978 La Scala • 1982 Salzburgi Fesztivál • 1984 Arena di Verona • 1983–2003 Több mint 200 *Turandot* előadás szerte a világon • 1992 Barak felesége a *Die Frau ohne Schatten* (Az árnyék nélküli asszony) c. Strauss-operában (húzás nélkül) (ugyanebben a műben a Császárné szerepét is énekelte) • 2008 Búcsúelőadások a barcelonai Gran Teatro del Liceu-ban • További emlékezetes szerepei: Elisabeth, Vénusz, Leonora, Elektra, Brünnhilde, Salome, Gioconda, Kundry, Izolda, Elsa, Ortrud, Tosca, Erzsébet, Gertrúd, Judit • Énekelt Christoph von Dohnányi, Riccardo Muti, Wolfgang Sawallisch, Claudio Abbado, Solti György, Lorin Maazel, Zubin Mehta, Christian Thielemann, James Levine vezényletével • Több mint 30 hangfelvétel és DVD • 2005–2013 A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Magánének és Opera Tanszékének vezetője • 2013– A Magyar Művészeti Akadémia (MMA) Színházművészeti Tagozatának vezetője. A Zeneakadémia professor emeritája, és a Solti György Kamaraterem operaproducióinak művészeti vezetője